

Śaranagati

BR. 89

SRAVANA, 18.1.18.

MEDITACIJA I MANTRANJE IDU ZAJEDNO

Gauḍīya-vaiṣṇave sve nude Kṛṣṇi; dobro, loše – svoj život. Sve dijele s onime tko im je blizak. Za njih su prepreke male, a bliski prijatelji povjerljivi. U procesu *bhakti* to se zove *mamatā*, snažan osjećaj posjedovanja, povezanost s Gospodinom zbog koje osjećamo 'On je moj i ja sam Njegov'. Dvije vrste posvećenog služenja mogu nam pomoći da dosegne takvu vrstu ljubavi. Narada Muni to opisuje u *Śrī Bṛhad-bhāgavatāmṛti* ovim riječima: „Ovu vrstu ljubavi razvijamo kroz procese posvećenog služenja, od kojih su glavni meditacija i pjevanje o mnogobrojnim Gospodinovim zabavama u Vraji.“ (3.5.218) *Bhakta* koji želi dostići Vṛndāvanu usredotočuje se na ta dva aspekta *bhakti*: meditiranje i pjevanje o Vraja-līli.

Kako meditaciju povezati s našom duhovnom praksom koju je uspostavio Śrīla Prabhupāda? Svi procesi posvećenog služenja sluge su dva osnovna procesa: toga da uvijek mislimo na Kṛṣṇu i da Ga nikada ne zaboravimo. Ova dva procesa s vremenom čine ono što nazivamo *dhyānom*. *Dhyāna* je razina na kojoj se sjećamo Kṛṣṇe ili meditiramo na Njega, koju dostižemo kada počnemo vježbati da razmišljamo o Njemu. Mnogi od vas to već čine: odlazite na predavanja *Śrīmad Bhāgavatama* i na druga predavanja o Kṛṣṇi. Zbog toga je Śrīla Prabhupāda rekao da svakodnevno trebamo čitati njegove knjige, jer ćemo tako u srcu nositi sjećanje na Kṛṣṇu i zdušno pjevati u *kīrtanu*. Vaši *kīrtani* neće biti prazni; povezat ćete ih s Kṛṣṇom i pjevati za Njega. Uostalom, 'Hare Kṛṣṇa' je Njegovo ime. Trebali biste misliti na osobu čije ime pjevate. U trenutku kada osobu oslovite njezinim imenom, morate joj pokloniti punu pozornost. Ne želite biti nepristojni. Tijekom *kīrtana* želite se povezati s Kṛṣṇom, a da biste to mogli morate barem malo misliti o Njemu. Morate znati nešto o Kṛṣṇi. Dakle, da biste razvili snažnu ljubav koja će vam dati Kṛṣṇinu milost, trebate se sjećati Gospodina, meditirati i pjevati o Njemu i Njegovim zabavama. Narada Muni nastavlja: „Tu službu veličanstvenom čini *saṅkīrtana* najdražih svetih imena Gospodina.“ (3.5.218)

Pjevanje postaje iznimno moćno u *nāma-saṅkīrtani*. Śrīla Jīva Goswami objašnjava da samim prakticiranjem *jape* (mantranjem na brojanici) neće polučiti uspjeh ako niste čisti. No ako pjevate u *saṅkīrtani* (zajedno s drugima), srce će vam se pročistiti tako da možete uistinu mantrati. Ako sjedite u društvu *bhakta* i pjevate Kṛṣṇino ime iznova i iznova, lako ćete shvatiti Kṛṣṇine slave i Njegovu moć zadovoljstva, Śrīmati Rādhārāṇī.

Dat ću jednu usporedbu: kada je svijeća okružena zrcalima, svjetlost svijeće se pojača i postane sjajnija. Svijeća može biti mala, ali uz pomoć zrcala, njezina se svjetlost povećava do jačine reflektora. Na isti način, kada je vaš glas u *kīrtanu* okružen mnogim drugim glasovima, tada vaš mali glas i, što je još važnije, vaša mala predanost iz vašeg glasa osnažuju.

UKRATKO: Najprije vježbajte razmišljati o Kṛṣṇi i sjećati Ga se, sve dok nećete moći meditirati o Njemu i pjevati Njegova imena. Tada će ova praksa u *nāma-saṅkīrtani* postati prožeta snagom i početi sjati.

☪ Iz predavanja Śacīnandane Swamija na Govardhani, 24. studenog, 2017.

ŚRĪLA PRABHUPĀDA: “TAJ DRUGI JE KRŠŅA”

Na samome početku, tijelo su nam dali otac i majka. U djetinjstvu, kada otac i majka kažu: „Sjedi ovdje, jedi ovo, ne idi onamo“, sve je pod kontrolom oca i majke i od početka je dano od oca i majke. Pa kako možemo tvrditi: „Ovo je moje tijelo“? Od samoga početka. Potom vas netko izdržava. Pretpostavimo da radite u uredu, u tvornici. Tijelo zapravo pripada osobi koja vas izdržava. Na ovaj način, do smrti i nakon smrti, tijelo pripada drugima.

To se zove *ajñānam*. Radite li za sebe, to ima nekog smisla. Ali ako radite samo za druge, i nemate prava, i dan i noć samo naporno radite, kakva je to inteligencija? Otidete li nekom biznismenu i pitate ga: „Želite li razgovarati o svjesnosti Kṛṣṇe?“ „Oh, nemam vremena, gospodine.“ „Zašto?“ „Jako sam zaposlen.“ „Zašto ste zaposleni?“ „Radi posla.“ „Što će vam taj posao?“ „Da bih izdržavao obitelj.“ Tako on misli da radi za sebe, ali u konačnici radi za druge.

Dakle, inteligencija nam kaže, 'ako cijeloga života moramo raditi za druge i ovo tijelo žrtvovati za druge, zašto onda ne za Kṛṣṇu?' To je naša filozofija. 'Drugi' su, u konačnici, moja osjetila. Osjetila su 'drugi'. *Kāmādinām kati na katidhā pālītā durnidesāḥ* [O moj Gospodine, nema ograničenja nepoželjnim zapovijedima požudnih želja. Iako sam tim željama pružio jako puno službe, nisu mi pokazale nikakvu zahvalnost. Nisam se sramio služiti ih, čak ih se nisam želio odreći. O moj Gospodine, o vodo dinastije Yadua, u zadnje vrijeme mi se ipak probudila inteligencija i sada ih se odričem. Sada uslijed transcendentalne inteligencije odbijam ispunjavati nepoželjne naredbe ovih želja, i sada dolazim k Tebi da bih se predao Tvojim neustrašivim lotosolikim stopalima. Ljubazno me uključi u Svoju osobnu službu i spasi me.] (Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya 22.16)

Iz neznanja radimo za druge i mislimo, 'To je u mom osobnom interesu.' No radite za druge. To je vaš posao. Taj drugi treba biti Kṛṣṇa, a ne ovaj materijalni svijet. Moram raditi za druge jer sam po svojoj pravoj prirodi sluga.

☪ Iz predavanja Śrīla Prabhupāde u Los Angelesu, 10. svibnja, 1973.

PONIZNOST JE SVJESNOST KRŠŅE

PITANJE: Ponekad, kada iskreno razmišljamo o svome palom stanju u duhovnom smislu, možemo zapasti u depresivno stanje svijesti. Ono može zaustaviti naš rast i napredak jer mislimo, 'Nisam dovoljno dobar, nemam kvalifikaciju – nisam spreman za svjesnost Kṛṣṇe.' Možeš li objasniti razliku između ožalošćenosti zbog svoga palog stanja, za koju se kaže da je korisna za duhovni napredak, i niskog samopouzdanja ili nedostatka samopoštovanja?

ODGOVOR: Kada udeš u raspoloženje 'tako sam pao, tako sam pao, tako sam pao', meditiraš o sebi. Ali ako misliš, 'Da, imam nedostatke, ali Kṛṣṇa je jako milostiv', to je nešto drugo. Poniznost o kojoj se raspravlja u našim spisima ne odnosi se na usredotočenost na sebe ili na začarani krug depresivnih misli povezanih s time, već se odnosi na traženje pomoći od Kṛṣṇe. To je razlika. Poniznost je oblik svjesnosti Kṛṣṇe, biti ponizan znači biti svjestan Kṛṣṇe. Ne zaboravi, naš Gospodin u srcu nema mjesta za pogreške Svojih *bhakta* – On samo želi vidjeti da je Njegov *bhakta* ozbiljan i lišen prijetvornosti.

☪ Iz predavanja Śācīnandane Swamija na Govardhani, 24. studenog, 2017.

ŚĀCĪNANDANA SWAMI

seminari & događanja:

1. – 4. veljače	Vyasa-puja, Goloka-dhama, Njemačka
8. veljače	Predavanje iz Śrīmad-Bhāgavatama, London
13. veljače	Predavanje iz Śrīmad-Bhāgavatama, BVM
13. veljače	Kirtan London, London

Više na: www.sacinandaswami.com